

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 126 ad 150

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1765

VD18 15558428-001

Psalmus CXLVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53443](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53443)

denda pericula: sed *beneplacitum est Deo* super humiles, & trementes ad mandata Dei, & qui non in suis viribus, sed in Dei misericordiâ totam spem suam ponunt.

PSALMUS CXLVII.

Titulus, & Argumentum: *Alleluja.*

Hortatur populum Dei ad ipsum laudandum ob multa beneficia in ipsum collata. Quæ hic dicuntur, conveniunt terrenæ Jerusalem; perfectiùs Ecclesiæ Christianæ; perfectissimè Cælesti Jerusalem.

Ps. I. Lauda Jerusalem Dominum: lauda Deum tuum Sion.

Sion pars erat urbis nobilior, ubi templum Domini ædificatum erat; sed & sumitur pro totâ urbe. Cùm in Cælesti Jerusalem nullus sit egens, nullus miser, nec proinde aliis curis opus sit, urbs illa & totâ, & semper vacare potest laudibus Dei; rectè igitur illi dicitur: *Lauda Dominum*, quæ ab omni alio negotio libera es; *lauda Deum tuum*, quia præ omni aliâ civitate beneficiis Domini frueris, & præstantiam ejus intueris.

Eccle-

Ecclesia, quæ peregrinatur in terris, laudare quidem Dominum debet, sed nec rota, nec semper id facere potest, cum sæpe sollicita esse, & circa plurima turbari necesse habeat.

Ps. 2. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te.

Ratio, cur debeat Jerusalem laudare Deum, est, quia dedit illi securitatem, & abundantiam, in quibus summa bonorum omnium consistit. Deus confortavit seras portarum Jerusalem, ut nullâ vi expugnari possint, & qui intus sunt, securi sint, quia nihil mali intrabit, nihil boni exibat: nullus admittetur inimicus, nullus excludetur amicus: atque in hanc tam munitam civitatem benedictio divina copiam omnium bonorum intulit. Sed hæc duo perfectè conveniunt cælesti Jerusalem, ubi securitas est æternitas, & benedictio est fruitio summi boni. Ecclesiæ peregrinanti in terris ista suo modo conveniunt, sed non omnibus modis: nam *portæ inferi non prævalebunt adversus eam*, nec desunt ei bona plurima: sed interim tamen multi in eam intrant mali, multi ex eâ deficiunt boni:

paleas

paleas cum tritico, pisces malos cum bonis, hædos cum agnis admixtos habet. Demum conveniunt illa terrenæ Jerusalem, sed valde imperfectè: nam in montibus sita, & montes in circuitu habens, satis munita videri poterat; & plenâ populo, atque opibus aliquando fuit: sed tamen non semel everfa, & succensa satis ostendit, non de illâ potissimum intelligendum esse, quod hic dicitur: *Confortavit seras portarum tuarum.*

v. 3. Qui posuit fines tuos pacem: & adipe frumenti satiat te.

Nec solùm munitissima est civitas S. Jerusalem, sed etiam immunis à bellorum periculis, unde & nomen habet *Jerusalem*, h. e. *visio pacis*. *Qui posuit*, diffudit pacem per universam regionem tuam usque ad ultimos ejus fines. Nec solùm hæc civitas abundat copiâ bonorum, sed habet bona optima, & ipsam medullam bonorum. Illud, *adipe frumenti*, significat excellentiam ciborum, & illud, *satiat te*, ubertatem maximam. In Cælo pax summâ erit Sanctorum inter se, & cum Deo: cibus animæ erit veritas, & sapientia, non in figuris, & ænigmati-

matibus, nec sub cortice Sacramenti, vel Scripturarum, sed in se ipsis; & ita satiabuntur, ut non esuriant, neque sitiant in æternum. In Ecclesiâ peregrinante habemus pacem ad Deum, sed simul in Mundo pressuram sustinemus. Cum omnibus, quantum in nobis est, pacem habere curamus, sed versamur in medio eorum, qui oderunt pacem: proinde *foris pugnae, intus timores* nunquam desunt. Adipe frumenti pascimur, sed non sine variis integumentis: Verbum Dei habemus, sed in carne, & ipsam carnem Verbi verè manducamus, sed sub cortice Sacramenti. Aquas sapientiæ bibimus, sed ex stillicidio Scripturarum; & adeò non satiamur his bonis, ut nostra beatitudo interim sit esurire, & sitire. Multò minus ista conveniebant terrenæ Jerusalem, antiquæ Synagogæ Judæorum, quibus omnia contingebant in figuris.

v. 4. Qui emittit eloquium suum terræ, velociter currit sermo ejus.

Hortatus est Propheta S. civitatem, ut Deum laudet pro beneficiis sibi præstitis; nunc hortatur, ut laudet etiam
 pro

pro beneficiis præstitis aliis nationibus, ex quibus cognosceret, quantò majora dona sibi, quàm aliis concesserit Deus. Laudate Deum, cujus præcepta, & decreta celerrimè deferuntur ad omnes res creatas, mox penetrant omnia, & executioni mandantur. Significat ordinem providentiæ Divinæ, qui se ad omnia extendit, idque summâ velocitate, quasi velocissimè accurrisset: nec enim necesse est sermonem Dei propriè moveri, cùm ubique præsens sit.

Ps. 5. Qui dat nivem, sicut lanam, nebulam sicut cinerem spargit.

Ps. 6. Mittit crystallum suam sicut buccellas, ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Ab universali providentiâ descendit ad effectum unum particularem, frigus scilicet, & calorem aeris, qui etsi sensu percipitur, & omnibus notissimus est, in eo tamen apparet mirabilis potentia, & sapientia Dei, quam etiam meritò laudare debeant ii, qui in supernâ Jerusalem extra, vel supra mutationes temporum degunt. Aliquando tanta nivium, pruinae, & glaciei copia repentè existit,
ut

ut laus, & flumina, & ipsa maria con-
 gelentur, adeò ut plaustra bene onusta
 super lacus, & flumina ducantur. Et
 cum ea glacies ferreis ligonibus vix di-
 rumpi queat; Deus tamen, cum ipsi pla-
 ceret, ventum calidum repente ex thesau-
 ris suis advocat, & dicto citius solvitur
 glacies omnium fluminum, & lacuum,
 & marium simul, & ubique ex rectis
 domorum, ex montibus, & collibus
 defluunt aquæ. Ita ferè in momento
 Deus rigorem frigoris cum caloris sua-
 vitate commutat. Nunc verba explicem-
 mus: *Qui dat nivem, sicut lanam*: ali-
 quando ita tenuiter ningit, ut frustula
 nivis videantur similia atomis; aliquan-
 do ita granditer ningit, ut frusta ni-
 vium non tantum candore, & levitate,
 sed etiam magnitudine lanarum floccos
 imiteatur. *Nebulam*, seu pruina *sicut*
cinerem spargit, h. e. tantâ densitate prui-
 nam caliginosam diffundit, ut cinerem
 spargere videatur. *Mittit Chrystallam*.
 hebraicè glaciem &c., h. e. jussu suo cau-
 sa est, ut glacies frigidissima in terrâ exi-
 stat, cujus fragmenta habent figuram
 fragmentorum panis. Demum admira-
 tur

K

tur

tur frigoris vehementiam: *ante faciem, ad præsentiam tanti frigoris quis sustinere poterit? quis non congelabitur, & peribit?*

v. 7. Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: flabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Nunc describit, quanta facilitate Deus faciat nivem, pruina, & glaciem recedere. Jubebit Deus, & mox liquefcent nix, pruina, & glacies, & continuò frigus remittetur. Subjungit modum, quo id faciat Deus: jubente Deo, surget ventus australis, perflabit undique aerem, & nix, pruina, & glacies solventur in aquas.

v. 8. Qui annuntiat verbum suum Jacob, justitias, & judicia sua Israel.

v. 9. Non fecit taliter omni nationi, & judicia sua non manifestavit eis.

Concludit, ostendens, quantum interfit inter providentiam Dei erga populum suum, & alias nationes: has docuit per effecta naturæ, ut ex rebus creatis agnoscerent Creatorem. Sed populum suum Jacob ipse docuit per Prophetas suos, Moysen, & alios; Deus Moysi legem dedit, ut eam traderet populo

pulo suo Israel; & ex hoc intelliges, quia non fecit taliter omni nationi, quia tibi soli, non aliis leges suas manifestavit. Hæc magis conveniunt Ecclesiæ, quæ recepit ipsum Verbum incarnatum per Apostolorum prædicationem, & multò sublimiorem legem, justitias, & judicia didicit: sed perfectissimè conveniunt Cælesti Jerusalem, cui Deus ipse coram annuntiat Verbum suum, & in ipso Verbo vident omnes habitatores Jerusalem judicia Dei, ordinem, ac dispositionem, & rationes providentiæ Divinæ, quæ nobis sunt abyssus multa.

PSALMUS CXLVIII.

Titulus, & Argumentum: *Alleluja.*

Tres ultimi Psalmi hunc titulum habent; & quidem Psalmus hic invitat omnes res creatas quasi ad chorum, ut suo modo omnes canant: Sequens invitat homines, ut propter plura, & majora beneficia accepta Deum laudent: Ultimus præterea mandat hominibus, ut etiam Deum laudent per omnia instrumenta musica.

v. 1. *Laudate Dominum de Cælis: laudate eum in Excelsis,*

K 2

N. 2.